

Ministerens Aftale med Sukkerfabrikkerne, i første Række blive disse, der kom til at bære Tabet ved Overskudsproduktionen og dette endda paa en saadan Maade, at det kan risikeres, at Selskabets Aktiekapital kun kan opnaa en Forrentning af 4 pCt., samtidig med at Roedyrkerne kan opnaa ubeskaaret Tantième og altsaa en Roebetaling af 210 Øre pr. DC. I Betragtning af den Rente, der kan opnaas af Statspapirer og Kreditforeningsobligationer med fast Rente, maa vi mene, at 4 pCt. er en urimelig lav Forrentning af Penge anbragt i et industrielt Foretagende, ja langt lavere, end hvad der ellers uden mindste Indsigelse accepteres for andre industrielle Selskaber, der ikke mindre end Sukkerfabrikkerne er afhængige af de Forhold, som Staten igennem Toldbestemmelser, Valutacentral eller paa anden Maade fastlægger for Udøvelsen af deres Virksomhed. Dernæst maa vi finde det urimeligt og uretfærdigt at begrænse Fortjenesten saa stærkt i Betragtning af, at den Forrentning, der kan tilfalde Roedyrkerne af deres Jord, kan gaa op til det 2 à 3 dobbelte Tal. Og endelig og ikke mindst maa vi protestere ud fra den Kendsgerning, at Aktiekapitalen i De danske Sukkerfabrikker kun andrager en ringe Del af den Kapital, der udkræves til en Virksomhed af De danske Sukkerfabrikkers Omfang med en Balance paa 76 Mill. Kr., og naar der kan nøjes med en saa lille Aktiekapital, er Grunden alene den, at en væsentlig Del af Selskabets Kapital er tilvejebragt ved Opsparing i Aarenes Løb. Disse Kapitaler, der ellers maatte skaffes ved Laan eller ved Forøgelse af Aktiekapitalen, modtager ingen som helst Forrentning og sparer saaledes Virksomheden for en meget stor Renteudgift, men til Trods herfor foreslaas nu en Ordning, hvorefter der under visse Forhold ikke engang vil gives den meget lille Aktiekapital Obligationsrente.

Vi tillader os at vedlægge som Bilag 2 vort sidste Regnskab, der viser dette Forhold. Der har været fremsat den Paastand, at der i Regnskabet sker en Forrentning af Reserverne med $3\frac{1}{2}$ pCt.; dette er, som det fremgaar af Regnskabet, en fuldstændig urigtig Paastand. Det Beløb, der henlægges til Afskrivningsfonden, er en Amortisation, der beregnes som $3\frac{1}{2}$ pCt. af Anlæggenes bogførte Værdi, og indebærer intet ud over en rimelig Amortisation, som intet industrielt Selskab vilde kunne forsvare at beregne lavere. Anlæggene er endda i Aarenes Løb gentagne Gange nedskrevet (ved Afskrivning af Amortisationsfonden paa Fabrikkerne) med i alt ca. 16 Mill. Kr., saaledes at Amortisationen ikke engang sker af de Beløb, som det har kostet at erhverve Fabrikkerne.

Naar Forholdet nu er det, at forskellige Faktorer ønsker og har Fordel af, at det store Roearéal opretholdes, maa vi holde for, at saa bør disse Faktorer ogsaa alene bære Risikoen ved den Forøgelse af Tabet ved Overskudsproduktionen, som derved kan fremkomme, og Sukkerfabrikkerne Mulighed for at opnaa den beskedne Rente af 6 pCt., som ved sidste Aars Ordning, bør ikke beskæres ved at gøre dem, som ingen Interesse har eller vil faa i det store Areal, meddelagtige i Tabet ved Overskudsproduktion. Vi maa derfor insistere paa, at Sukkerfabrikkerne holdes uden for Risikoen ved at tilsaa saa stort et Areal som 78 000 Tdr. Land, og vi vil samtidig ikke undlade at paapege den Fare, der ligger i at dyrke det store Areal, hvorved der aabnes Mulighed for, at den store Overskudsproduktion paa 50 000—60 000 Tons, der allerede foreligger, yderligere forøges maaske med et lignende Kvantum, som man, dersom Priserne ikke stiger, kun kan komme af med ved at sælge Sukkeret med et Tab paa 10—12 Mill. Kr. eller ved at reducere det følgende Aars Areal til under Halvdelen af det normale.

Vi tillader os ærbødigst at anmode det højtærede Udvalg om ved Behandlingen af Lovforslaget og ved de Udtalelser, som Behandlingen maatte resultere i, at tage Hensyn til de foran udviklede Betragtninger og Synspunkter.

København, den 21. Marts 1934.

Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker.